

blot henviſe til, hvad ſelve Grundlovgiverne mente i 1849 — de troede, at det var klare og tydelige Ord, i hvilke de fremsatte Kravet om en Omordning af Retsplejen — men jeg kan endvidere paaberaabe mig, hvad der flere Aar efter blev udtalt her i Folketinget af en af de Mænd, ſom vare med ved Grundlovens Givelse, nemlig Tſcherning. Da Hages Forſlag var for i 1861, ytrede Tſcherning, at han vilde fremdrage paa ny Grundlovens Paragraffer om Offentlighed og Mundtlighed i Retsplejen, om Rævnin- gers Indførelſe og om den forvaltende og dømmende Myndigheds Adſtillelſe, fordi han anſaa diſſe Paragraffer for „levende, nød- vendige og vønkſelige“. Og han ſøjede til: „Jeg anſer dem for at betegne paa det aller- tydeligſte det, ſom nødvendigtvis maa ſte, om vor hele Udvikling ſtal kunne blive heldbrin- gende og nyttig“. Men naar mit Forſlag ved ſin Henviſning til Grundlovens Para- graffer er i ſig ſelv tydeligt nok, hvorfor ſaa her paa Forhaand optage en Debat om Enkeltheder ved ſpecieelt at fremdrage enten Spørgsmaalet om Rævnin- gernes Sammen- ſætning eller andre Punkter? Det er jo en given Ting, at gaar man forſt ud over Grundlovens Ramme og begynder at frem- drage Enkeltheder, er der mange flere vigtige Spørgsmaal end det, der er nævnt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valg- kred (Tauber). Jeg lægger megen Vægt paa, hvorledes Rævnin- gerne blive ſammen- ſatte. Jeg har for flere Aar ſiden og ſenere gentagne Gange udtalt, at jeg ikke bifalder den Ordning, ſom er bleven foreſlaet af den højtærede Juſtitsminiſter og Proceſskom- miſſionen, og jeg antager heller ikke, at vi nogen Sinde vilde ſaa en ſaadan Ordning gennemført. Men hvor megen Vægt jeg end lægger paa denne Side af Sagen, er jeg ikke blind for, at der ogſaa er andre Punkter, der ere overordentlig vigtige. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om, hvem Raatale- retten ſtal tilkomme, Spørgsmaalet om Po- litimyndighedens Grænſer og Udøvelſe, der er Spørgsmaalet om Offentlighedens Ud- ſtrækning, Gennemførelſen af Mundtligheds- princippet oſv. Jeg kunde nævne endnu en Række højt vigtige Punkter, men det er dog umuligt, at vi her i Tinget paa Forhaand ſtulde kunne træffe Afgørelſer i ſaa Henſeende. Det kan forſt ſte, naar ſelve Forſlagene foreligge for os, ſaa at vi kunne gøre os bekendte med dem i alle deres Dele. Derfor vil jeg til- raade, at vi forbeholde os vor fulde Frihed med Henſyn til Retsreformens nærmere Indhold og her kun udtale Kravet om, at Grundlovens to Vøſteparagraffer blive gennemførte. Naar det ærede Medlem for

Holbæk Amts 3dje Valgkred (Tauber) be- grundede ſit Forſlag blandt andet dermed, at det burde ſtaa klart for alle, hvad dette Ting mener om denne Sag, da har hans Forſlag den meget uheldige Egenſkab, at det ſlet intet gør klart. Hvad vil det nemlig ſige, at han vønkſter en „demokratisk“ Ord- ning af Rævnin- geginſtitutionen, ſærlig hvad angaar Rævnin- gernes Udtagelſe af Grund- liſterne? Jeg antager ikke, at jeg gaar ærede Medlemmer for nær ved, at forudsætte, at mange af dem næppe ere klare over, hvad Grundliſterne ville ſige, end ſige over den nærmere Ordning af Rævnin- geginſtitutionen. For at ſaa et reelt Indhold i det ærede Medlems Forſlag maatte man optage en Diſkuſſion om alle de forſkellige Ordninger, ſom findes af Rævnin- geginſtitutionen. Jeg vil ſpørge det ærede Medlem: Er den Maade, hvorpaa man har indrettet det i Norge, en demokratisk Ordning? Er det en demokra- tiſk Ordning, man har i England, hvor Sheriffen affatter Liſterne, eller i Amerika, hvor et Par Partiførere beſørge Valget af Rævnin- gter, eller i Frankrig, hvor de ſammen- ſættes ved en Samvirken af Dommere og kommunale Funktionærer, eller i Belgien eller i Tſchland? Kort ſagt, vilde vi have blot det ringeſte reelle Indhold lagt ind i Vøndringsforſlaget, ſaa maatte vi gennem- gaa og nærmere drøfte, hvad der ſtal for- ſtaas ved en demokratisk Ordning. Som det foreligger her, ſiger Forſlaget ingen Ver- dens Ting. Stulde det betyde noget, kunde det — jeg antager dog ikke, at det er Me- ningen — opfattes ſom en Begen i den Retning, at man vønkſtede en politiſk Sam- menſætning. Jeg for mit Vedkommende vil ikke dølgte, at det ikke har været mit For- maal at ſaa en Venſtre-Retspleje indført (Berg: Hør!) Jeg vil ikke have nogen Høire-Retspleje og heller ikke nogen Venſtre- Retspleje, jeg vil ingen partiſk Retspleje have. Det ærede Medlem fra Kolding ſagde hør; jeg vil da ſpørge: Er det hans Mening, at Opgaven med Retsplejens Ord- ning er at ſaa en partiſk Retspleje? Vi ſtulde have en Retspleje, ſom ſtaffer os den ſtørſt mulige Garanti for en retfærdig og upartiſk Afgørelſe; men ſaa kan det ikke være en Parti-Retspleje. At Udtrykket „en demokratisk Ordning“ ſtulde udtrykke „et Vønkſte i den Retning, er ſom ſagt vel heller ikke Meningen. Mit Hovedargument til at tilraade, at man ſtemmer mod dette Vønd- ringsforſlag, er, at det ſiger ingen Verdens Ting, og ſaa kan der ſaa meget mindre være nogen Grund til at ſkyde en ſaadan Vøndring ind i det foreliggende Forſlag. Inden jeg ſluttes, maa jeg endnu gøre en mere